

[Camre]

retning af at lade en udvikling, der er affødt af bedre konjunkturer i udlandet, løbe løbsk og give anledning til, at de bedrestillede grupper i dette land har forøget deres privatforbrug, således at der er slået hul i betalingsbalancen. Det er jo det, der er sket.

Det ville være dejligt, hvis det bare var investeringerne, der var steget, men det er to forhold, først og fremmest privatforbrugsstigningen og dernæst en stigning i boligbyggeriet, der har skabt udviklingen, ud over de ting, vi ikke kan gøre noget ved, nemlig den ubehagelige udvikling i dollarkursen. Men dér har regeringen ikke været hjemme. Dér har regeringen ikke ønsket at gribe ind. Hvis man gjorde det, behøvede man ikke at straffe de dårligst stillede så hårdt med stramninger.

Vi peger på en anden kurs. Vi peger på en anden fordeling, på, at man ikke skal stramme så hårdt over for ét mindretal, der har det økonomisk dårligt. Og så peger vi til gengæld på at holde en rimelig balance over for nogle grupper, som denne regering ikke har ønsket at gribe ind over for. Dér er den ideologiske forskel mellem regeringen og os, og det kan ikke fortone sig i noget teknisk snak som det, hr. Fogh Rasmussen prøvede her.

Jes Lunde (SF):

Allerførst skylder jeg vel hr. Camre et svar på spørgsmålet om indeksering af giftskatter.

Lad mig sige med det samme, at det ikke er sådan, at giftskatterne for os er noget fredhelligt, at de aldrig må stige, slet ikke. Det er bare sådan, at vi er i en politisk og økonomisk situation i øjeblikket, hvor SF ingen som helst indflydelse har på anvendelsen af det provenu, der bliver opkrævet. Det er jo ikke sådan, at vi i øjeblikket er inde i forhandlinger om, hvordan finanslovsforslaget skal se ud. Det er jo ikke sådan, at vi kan være med til at bestemme en socialt mere rimelig fordeling af udgiftssiden. Derfor har vi ingen lyst til at skaffe dette merprovenu.

Vi har det ikke som socialdemokratiet, der i øjeblikket famler ved regeringens bukseben i håb om at blive samlet op. Det er ikke SFs linje. Vi holder en klar og ren oppositionslinje, og det agter vi at blive ved med.

Jeg havde håbet, at mit indlæg i første runde havde provokeret Grønlandsministeren herop for at forklare de besparelser, der er foregået på Grønlandsrammen. Det lykke-

des ikke. Jeg må derfor sige endnu en gang, at det, der dækker sig under det, er, at hjemmestyrrets formand, Jonathan Motzfeldt, i Grønlands Radio den 8. december udtalte, at denne besparelse på 30 mill. kr. havde man først fået kendskab til for en uge siden, altså længe efter, at man i Grønland havde lagt sit budget. Det lader til, at Grønlandsministeren her har brugt den samme metode, som indenrigsministeren foretrækker at bruge, nemlig at afgøre tingene hen over hovedet på dem, de går ud over. Jeg håber, at Grønlandsministeren senere vil svare på, hvordan det er foregået.

Må jeg sige til finansministeren, at det jo var meget udmærket at kommentere vores forslag vedrørende forsvaret og vedrørende EF. Det er ikke forslag, vi har nogen lyst til at skjule, tværtimod må de gerne blive udbasuneret – så tak for omtalen af dem! Men det var en skam, at finansministeren overhovedet ikke havde fået øje på, at vi havde stillet andre ændringsforslag. Dem kunne vi godt have tænkt os en kommentar til. Vi kunne godt have tænkt os, at finansministeren også forholdt sig til dem. Det er måske, fordi det er mest bekvemt at prøve at fremstille SF som et parti, der kun har disse to punkter på programmet, hvilket ingenlunde er tilfældet.

Hr. Gammelgaard sagde i sit første indlæg, at underskuddet på statsfinanserne stiger ganske væsentligt på grund af SFs samlede ændringsforslag til finanslovsforslaget. Jeg må spørge hr. Gammelgaard: hvor har han det fra? Jeg fatter ikke hans regnestykke. Jeg gennemgik i første runde, hvordan SFs forslag virker. Jeg citerede budgetdepartementet, som ikke havde noget at indvende, og nu kommer hr. Gammelgaard og siger, at det vil belaste statsfinanserne ganske betydeligt. Hr. Gammelgaard må fortælle, hvordan han er kommet til et så opsigtsvækkende resultat.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Camre sagde, at årsagen til, at socialdemokratiet ville gå op til en u-landshjælprocent på 0,79, var, at nu var den økonomiske situation anderledes end i 1982. Det kan jeg ikke rigtig få til at harmonere med de udtalelser, hr. Camre kom med, og som jeg sagde jeg var enig i. Den øjeblikkelige situation er særdeles alvorlig, når vi ser på, at vel